

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/56/2015
Identifikačné číslo spisu:	7212011460
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7212011460.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2015, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvinenej Ing. G. D. , pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. marca 2015, sp. zn. 8 To 13/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. G. D. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II rozsudkom, sp. zn. 8 T 137/2012, 25. septembra 2014 uznal obvinenú Ing. G. D. za vinnú zo spáchania prečinu sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe tam uvedenom. Uložil jej podľa § 213 ods. 2, 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov. Obvinenú zaviazal nahradiť poškodenej Y. M. I. T. škodu vo výške 8 958,41 €.

Rozsudok napadla obvinená odvolaním, ktoré Krajský súd v Košiciach 30. marca 2015 uznesením, sp. zn. 8 To 13/2015, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podala obvinená dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Argumentovala tým, že skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd nesprávne kvalifikoval skutok ako trestný čin. Finančné prostriedky nespreneverila a vyberala ich výhradne na pokyn pani J.. Peniaze dávala do zásuvky stola, pokladničky alebo do rúk pani J.. Od predmetnej zásuvky mali kľúče pani J. a pani J.. Zásuvka bývala aj otvorená a prístup k nej mal ktokoľvek. Schodok síce vznikol, ale s poškodenou nemala uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 3 T 53/2009, v ktorom je vyslovený názor, že na trestnoprávnu zodpovednosť za spáchanie trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. nestačí možné vyvodenie pracovnoprávnej zodpovednosti voči páchatelovi, t. j. zistenie schodku na zverených veciach alebo nedostatočné vedenie účtovníctva zodpovedných osôb. Namietla neaplikovanie princípu ultima ratio. Poškodená iné prostriedky nevyužila, ale sa priamo obrátila na orgány činné v trestnom

konaní. K výške náhrady škody obvinená uviedla, že ani zo znaleckého posudku nevyplýva jednoznačné určenie výšky schodku. Zo strany poškodenej nebola škoda riadnym spôsobom preukázaná. Na jej vyčíslenie je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie v občiansko-právnom konaní. Taktiež poukázala na absenciu dátumu údajného výberu finančných prostriedkov vo výške 2 500 € v skutkovej vete. Navrhla vysloviť porušenie zákona vo výroku o vine a treste, zrušiť obe rozhodnutia a súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka považuje rozsudok okresného súdu za správny a uložený trest za primeraný. Odsúdeniu obvinenej predchádzalo rozsiahle dokazovanie s náležite zisteným skutkovým stavom na základe zákonne vykonaných dôkazov. Navrhla dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Podľa poškodenej vzťah s obvinenou bol založený na základe zmluvy v zmysle predpisov obchodného práva podobného mandátnej zmluve, podľa ktorého obvinená odplatne poskytovala poškodenej služby v zmysle živnostenského oprávnenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané vybratie peňazí z bankového účtu školy vo výške 6 700 €. Použitie pre účely školy obvinená nezdokladovala, neodviedla do pokladnice školy, nepreukázala ich odovzdanie riaditeľke J. alebo ponechanie v škole. Obvinená zaúčtovala a vyplatila bez dokladu nepreukázané výdavky vo výške 1 299,25 €. Podľa znaleckého posudku bol schodok v pokladnici školy k 28. októbru 2011 vo výške 8 958,41 €. V prípade, že v pokladnici bola k tomuto dátumu suma 607,04 €, schodok predstavoval sumu 8 351,37 €. Iná alternatíva v znaleckom posudku nebola. Skutočnosť, že ako poškodená nepodala civilnú žalobu, nemôže jej byť na škodu. Trestné konanie vytvorilo prekážku začatej veci vo vzťahu k civilnému konaniu, pričom až po vyhotovení znaleckého posudku v trestnom konaní vedela presne určiť škodu.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti, je prípustné a bolo podané oprávnenou osobou. Dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podľa §§ 369 ods. 2 písm. b/, 373, 370 Tr. por. podané obvineným prostredníctvom obhajcu, na Okresnom súde Košice II a v zákonnej 3-ročnej lehote.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili nižšie súdy. Podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností nutných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd vyšetrovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je viazaný zistením skutkového stavu, ako ho ustálil okresný súd. V danej veci to znamená,

že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinená spáchala skutok tak, ako je uvedený v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého bola obvinená uznaná vinnou.

Rozhodnutie Okresného súdu Pezinok nie je možné aplikovať na daný prípad. Vo veci prerokovanej týmto okresným súdom nebolo preukázané, že obžalovaná si prisvojila tovar, s čím sa stotožnili aj poškodení. Obžalovaná bola zodpovedná za vzniknutý schodok na základe dohody o hmotnej zodpovednosti.

V trestnej veci posudzovanej v dovolacom konaní vznikol nesúlad medzi výberom z účtu Y. M. I. T., ku ktorej mala obvinená podpisové právo ako účtovníčka, a peniazmi zaúčtovanými v prospech pokladnice. Obvinená niekoľkokrát vybrala finančné prostriedky z účtu bez súhlasu riaditeľky školy pani J. a následne ich nezaúčtovala v pokladnici. Minimálne jeden výber bez vedomia pani J. potvrdila aj svedkyňa Mgr. Z. J.. Obvinená si úmyselne ponechala časť prostriedkov, ktoré mali byť použité na chod školy, čím sa dopustila trestného činu sprenevery.

Obvinená namietala neaplikovanie princípu ultima ratio. V tejto spojitosti dovolací súd zdôrazňuje, že obvinená termín odovzdania celého účtovníctva pani J., ktorá z dôvodu kontroly účtovníctva chcela dať vykonať audit, odkladala dlhšiu dobu pod rôznymi výhovorkami. Účtovníctvo odovzdala až polícii. Obvinená sa preukázateľne dopustila trestného činu.

Obvinenou napádaná náhrada škody bola vyčíslená znaleckým posudkom. Dovolací súd, rovnako ako súdy nižšieho stupňa, nemal pochybnosť o jeho správnosti. Finančné prostriedky vo výške 607,04 €, o ktoré by bolo možné v prípade ich fyzickej prítomnosti v pokladnici znížiť výšku škody, sú jedinou alternatívnou inej výšky škody. Avšak ani z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by uvedená suma bola k 28. októbru 2011 v pokladnici Y. M. I. T.. Absencia dátumu výberu 2 500 € z bankového účtu v skutkovej vete rozsudku znamená iba zrejmú chybu v písaní. V obžalobe podanej Okresnou prokuratúrou Košice II 18. októbra 2012 na Okresný súd Košice II je dátum uvedený. Výber sa uskutočnil 31. marca 2011 /č. I. 185/.

Z vyjadreného je zřejmé, že nie sú prítomné dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. G. D. preto na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.